

דף מיומן אישי

יומני היקר עכשיו יצאנו לטיול בדרום הארץ

הגענו עכשיו למקום בו התקיימה מסיבת נובה שבה נהרגו בסביבות ה-350 איש. המסיבה התקיימה ביום שישי ה-6.10 בלילה ונמשכה עד הבוקר השחור ביום שבת ה-7.10. כיום אחרי שנתיים יש מייצג לזכר הנרצחים מהנובה, במייצג סיפרו לנו על חלק גדול מנרצחי המסיבה.

עכשיו אנחנו בדרך למייצג הנרצחים בניר עם.

במייצג סיפרו לנו על גיבורי ניר עם ואפילו הייתה לנו הרצאה על שעה וחצי עם ענבל ליברמן שהייתה רכזת הביטחון של הקיבוץ. במלחמת הפתע על ישראל היא פיקדה על כיתת הכוננות של הקיבוץ וכך מנעה את חדירת המחבלים לקיבוץ. מאוד עניין אותי לשמוע מה היה ואיך היה.

כרגע יצאנו מהרצאה עם רחל מאופקים שסיפרה לנו איך העסיקה את המחבלים בביתה במשך 17 שעות. כרגע אנחנו בדרך לפארק אשכול שבו נישן.

בוקר טוב, קמנו לפני כשעה ועכשיו אנחנו בדרך לעיר נובה שפעם הייתה עזה והייתה בשלטון החמאס עד שהתחילה מלחמת הפתע על ישראל וכבשנו אותה. בנובה חיים ערבים וישראלים בשלום. הגענו לעיר ובעיר חילקו אותנו לקבוצות שבכל קבוצה 4 ילדים ונסענו עם מדריך ברכב שטח בכל האטרקציות החשובות בעיר. הנסיעה עם המדריך לקחה את כל היום ובנסיעה ראינו את המקום שבו פעם ראשי חמאס ישבו, את חלק מהמנהרות שהחטופים היו בהם שכיום יש שם מטר. לאחר מכן נסענו לקניון עזהלנד עם כל החנויות שתמכו בנו בזמן המלחמה. כרגע אני יושבת בקניון עזהלנד בבית קפה סטארבאקס וכותבת לכם את כל מה שעבר עלי היום. מאוד נהניתי היום שמחתי לראות מהעיר שחיו בה אנשים שלא רצו אותנו הפכנו אותה לעיר שחיים בה ערביים והיהודים. הסיור והקניון נמשכו כל היום ואז הגענו לאכסנייה שבה ישנו.

בוקר טוב, היום אני מתרגשת במיוחד היום אנחנו נוסעים לדיסנילנד שבעיר נובה.

צהריים טובים, אנחנו עכשיו אוכלים צהריים בפארק עד עכשיו אני מאוד מאוד נהנית ואני אדבר איתך בערב יומני היקר.

ערב טוב אחרי דיסנילנד נסענו לחוף הים בעיר נובה. בחוף הייתה לנו משימה לנקות אותו, אחרי שגמרנו לנקות נשארנו קצת בחוף מאוד אהבתי את החוף הוא בין החופים

הכי יפים בישראל, ובעולם בכללי, החוף גרם לי לחשוב שכל נופלי המלחמה לא נפלו
תם ושנחנו תמיד נזכור אותם.

בוקר טוב, היום אנחנו חוזרים לתל מונד אבל קודם אנחנו הולכים להרצאה עם מיה
ואיתי רגב שהיו במסיבת הנבה ונחטפו וחזרו חזרה לישראל.

צהריים טובים ההרצאה הייתה מאוד מעניינת מאוד נהייתי וכרגע אנחנו נוסעים
להרצאה האחרונה לטיול.

הגענו עכשיו להרצאה עם הורי משפחת ביבס שירי וירדן שנחטפו לעזה. בהרצאה עלו
כמה שאלות כמו הייתם לבד בשבי? שמעתם שטענו שאתם מתים? איך הייתה
ההרגשה שחוזרים חטופים אבל אתם לא מהם? שירי וירדן ענו על כל השאלות ומה
שהבנתי מכל ההרצאות שהם גיבורים, שכל מי שנחטף, נרצח, נלחם הוא גיבור.

ערב טוב, חזרנו הבייתה מהטיול וחשבתי על כל הטיול. חשבתי על מה הבנתי מהטיול
כי זה לא היה טיול סתם לכיף, זה היה טיול עם משמעות מאחוריו. חשבתי על כל
התקופה של המלחמה, זו הייתה תקופה קשה, חשבתי על האנשים שאיבדו את
האנשים הכי קרובים עליהם, חשבתי על האנשים מהמסיבה שרק רצו להנות, חשבתי
על זה שעוד לא הייתה מסיבת בדרום עוד פעם נראה לי זה מהמפחד שאולי זה לא
נגמר שאולי באמת לא יהיה לנו עוד פעם אומץ לעשות מסיבה בדרום. אני חושבת
שלא משנה שעברה כבר שנה וחצי מאז סיום המלחמה. הביטחון שהיה לנו לא יחזור,
הביטחון של ללכת ברחוב ולא לדאוג שיהיה אעזקה, הביטחון שללכת למסיבות
ושפתאום לא יגיעו מחבלים, הביטחון לגור בעוטף. למרות שעזה נכבשה והיום זה
נובה זה עדיין לא אותו ביטחון לגור שם, כי מי יודע ועוד יש בעולם מחבלים שרוצים
לרעתנו, שרוצים לנגד היהודים. עלו בי מחשבות למה דווקא אותנו למה דווקא את
היהודים למה לנו לא מגיע לחיות בביטחון ובשלום ולהנות מהחיים. נזכרתי בטיסה של
המשפחה שלי חצי שנה אחרי סיום המלחמה ולמרות שעבר חצי שנה זה לא היה אותו
ביטחון של לפני ה-7.10.23

טוב לילה טוב יומני היקר נפגש מחר

כתבה: נועה רוט
כיתה ח7, בית החינוך רבין, תל מונד.
מחנכת: ענת משה